

Sygn. akt I ACz 339/19

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia SA Marzanna Góral (sprawozdawca)

Sędzia SA Roman Dzikczek

Sędzia SO (del.) Anna Strączyńska

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2019 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku H. K. – pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Wyborców Wspólnota Gminy R.

z udziałem Komisarza Wyborczego w W.(...) K. H. i Przewodniczącego Gminnej Komisji Wyborczej w R. A. G. (1)

o stwierdzenie nieważności wyborów

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie

z 17 stycznia 2019 r., sygn. akt XXIV Ns 101/18

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 339/19

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 5 listopada 2018 r. H. K. – pełnomocnik wyborczy Komitetu Wyborczego Wyborców Wspólnota Gminy R. wniosła protest wyborczy, domagając się stwierdzenia nieważności wyboru ośmiu radnych Rady Gminy R. okręg wyborczy nr 2 dokonanego w dniu 21 października 2018 r. oraz stwierdzenia nieważności wyboru wójta Gminy R. A. Z. dokonanego w dniu 21 października 2018 r.

Wnioskodawczyni wskazała, że nieważność wyboru radnych Rady Gminy R. spowodowana jest naruszeniem art. 82 § 1 punkt 2 i art. 438 kodeksu wyborczego, polegającym na nieumieszczeniu na karcie do głosowania w okręgu nr(...) kandydata na radnego do Rady Gminy R. D. P., zgłoszonego przez KWW Wspólnota Gminy R. i prawidłowo zarejestrowanego przez Gminną Komisję Wyborczą w R.. Natomiast nieważność wyboru wójta – zdaniem wnioskodawczyni – wynika z naruszenia art. 82 § 1 punkt 2 i art. 478 § 2 kodeksu wyborczego. Wnioskodawczyni podniosła, że wprowadzono w błąd wyborców z okręgu wyborczego nr (...) w zakresie spełnienia przez KWW Wspólnota Gminy R. wymogów zgłoszenia przez kandydata na wójta gminy D. W. liczby kandydatów na radnych zarejestrowanych przez ten komitet, poprzez nieumieszczenie na kartach do głosownia prawidłowo zarejestrowanego kandydata na radnego D. P.. Ponadto wnioskodawczyni wskazała na naruszenie art. 82 § 1 pkt 1 kodeksu wyborczego polegające na uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 249 pkt 2 k.k. polegającego na niszczeniu

materiałów wyborczych KWW Wspólnota Gminy R., którego kandydatem na wójta był D. W., co naruszyło swobodę kandydowania na wójta przez D. W..

Komisarz Wyborczy w W. (...)– K. H. wskazała, że protest jest niezasadny. Uczestniczka ad. 1 przyznała, że na skutek błędu powstałego w trakcie drukowania nie umieszczono na kartach do głosowania do Rady Gminy R. w okręgu wyborczym nr (...) nazwiska D. P.. W wyniku niedopatrzenia Gminnej Komisji Wyborczej w R. oraz Urzędnika Wyborczego w R. błąd ten został stwierdzony dopiero w dniu głosowania. Uczestniczka ad. 1 podała, że po przeprowadzeniu wyborów warunek uzyskania co najmniej 5% głosów ważnych w 8 mandatowym okręgu wyborczym nr 2 utworzonym dla wyboru Rady Gminy R. spełniły 4 komitety wyborcze:

1. lista nr 2 (...),
2. lista nr 4 KKW (...),
3. lista nr 10 KW (...),
4. lista nr 18 KWW Wspólnota Gminy R.

W konsekwencji ww. komitety wyborcze wzięły udział w podziale mandatów, przy czym z listy nr 18 KWW Wspólnota Gminy R. do Rady Gminy weszły 3 osoby, na które oddano odpowiednio 393 głosy, 379 głosów i 177 głosów. Kolejna kandydatka z liczbą 144 głosów nie otrzymała mandatu. W ocenie Komisarza Wyborczego frekwencja, podział głosów oddanych na poszczególne listy oraz liczba głosów oddanych na poszczególnych kandydatów wskazuje, że D. P. – kandydat nr 9 na liście nr 18 KWW Wspólnota Gminy R. uzyskałby liczbę głosów niewystarczającą do otrzymania mandatu. Powyższe oznacza, że uchybienie nie miało wpływu na wynik wyborów.

Odnośnie do zarzutu nieważności wyboru Wójta Gminy R. uczestniczka ad. 1 podała, że jedyną zależnością między rejestracją list kandydatów na radnych a rejestracją kandydata na wójta jest spełnienie warunku określonego w art. 478 § 2 kodeksu wyborczego, zgodnie z którym prawo zgłaszania kandydatów na wójta ma komitet wyborczy, który zarejestrował listy kandydatów na radnych w co najmniej połowie okręgów w danej gminie. W każdym z tych okręgów liczba zarejestrowanych przez ten komitet kandydatów na radnych nie może być mniejsza niż liczba radnych wybieranych w tym okręgu. W okręgu wyborczym nr (...), w którym przewidziano 8 mandatów, KWW Wspólnota Gminy R. zarejestrował 9 kandydatów, warunek określony w przepisach kodeksu wyborczego został zatem spełniony. Zdaniem Komisarza Wyborczego nieuprawnione jest powiązanie wyników głosowania na wójta z brakiem na kartach do głosowania w wyborach do Rady Gminy D. P..

Komisarz Wyborczy podniósł również, że zarzuty dotyczące niszczenia materiałów wyborczych nie podlegają rozpatrzeniu w trybie protestu wyborczego. Prowadzenie kampanii wyborczej regulują przepisy rozdziału 12 kodeksu wyborczego, w którym to rozdziale znajdują się unormowania dotyczące ochrony materiałów wyborczych. Zarzuty protestu w tym zakresie nie są związane bezpośrednio z przeprowadzeniem głosowania i ustaleniem wyników wyborów (odpowiedź na protest uczestniczki ad. 1 – k. 50-54).

Przewodnicząca Gminnej Komisji Wyborczej w R. – A. G. (1) wniosła o odrzucenie protestu wyborczego w całości. W uzasadnieniu swojego stanowiska uczestniczka ad. 2 przyznała, że nie umieszczono na kartach do głosowania do Rady Gminy R. w okręgu wyborczym nr (...) nazwiska kandydata KWW Wspólnota Gminy R. D. P.. Naruszenie to nie miało jednak wpływu na wynik wyborów.

Odnośnie do zarzutu nieważności wyboru Wójta Gminy R. uczestniczka ad. 2 wskazała, że zostały spełnione wymagania wskazane w art. 478 § 2 kodeksu wyborczego. Każdy z wyborców, niezależnie od okręgu wyborczego, mógł zagłosować na kandydata na wójta Gminy R. zgłoszonego przez KWW Wspólnota Gminy R. D. W.. Uczestniczka ad. 2 podała, że D. W. otrzymał (...) głosy, zaś A. Z. - (...) głosy. Zdaniem uczestniczki ad. 2 oświadczenia 6 wyborców dołączone do protestu (k. 19 – 24) nie potwierdzają, że brak na kartach do głosowania do Rady Gminy R. w okręgu

wyborczym nr (...) nazwiska D. P. miał wpływ na wynik wyborów wójta Gminy R. (odpowiedź na protest uczestniczki ad. 2 – k. 56-59).

Postanowieniem z 17 stycznia 2019 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił protest.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 17 września 2018 r. Gminna Komisja Wyborcza w R. dokonała rejestracji listy 9 kandydatów na radnych Gminy R. w okręgu wyborczym nr (...) zgłoszonych przez Komitet Wyborczy Wyborców Wspólnota Gminy R.. Pod pozycją nr 9 zarejestrowany został D. P..

W dniu 24 września 2018 r. Gminna Komisja Wyborcza w R. dokonała rejestracji kandydata na wójta Gminy R. zgłoszonego przez Komitet Wyborczy Wyborców Wspólnota Gminy R. – D. W..

W trakcie głosowania w dniu 21 października 2018 r. okazało się, że na kartach do głosowania do rady G. R. nie umieszczono D. P.. W uchwale nr 7/2018 r. z 1 października 2018 r. Gminnej Komisji Wyborczej w R. w sprawie ustalenia formatu, treści i nakładu kart do głosowania, w załączniku nr 2 zawierającym treść karty w okręgu wyborczym nr 2 nazwisko kandydata D. P. figuruje na liście nr 18 Komitetu Wyborczego Wyborców Wspólnota Gminy R. pod pozycją nr 9. W wyniku błędu powstałego w drukarni podczas dokonywania składu nazwisko D. P. nie zostało wydrukowane na kartach do głosowania w okręgu wyborczym nr (...).

Głosowanie w okręgu wyborczym nr (...) obejmującym 8 mandatów odbywało się w 5 obwodowych komisjach wyborczych: nr 8, 9, 10, 11 i 12.

W obwodowej komisji wyborczej nr 8 oddano 641 głosów ważnych, w tym 237 głosów na listę nr 18 KWW Wspólnota Gminy R.. Z listy nr 18, 93 głosy otrzymała E. K. (kandydatka nr 1), 21 głosów A. G. (2) (kandydat nr 2) i 84 głosy A. K. (kandydatka nr 4).

W obwodowej komisji wyborczej nr 9 oddano 866 głosów ważnych, w tym 340 głosów na listę nr 18 KWW Wspólnota Gminy R.. Z listy nr 18, 135 głosów otrzymała E. K. (kandydatka nr 1), 21 głosów A. G. (2) (kandydat nr 2) i 129 głosów A. K. (kandydatka nr 4).

W obwodowej komisji wyborczej nr 10 oddano 777 głosów ważnych, w tym 182 głosy na listę nr 18 KWW Wspólnota Gminy R.. Z listy nr 18, 46 głosów otrzymała E. K. (kandydatka nr 1), 31 głosów A. G. (2) (kandydat nr 2) i 35 głosów A. K. (kandydatka nr 4).

W obwodowej komisji wyborczej nr 11 oddano 664 głosy ważne, w tym 215 głosów na listę nr 18 KWW Wspólnota Gminy R.. Z listy nr 18, 41 głosów otrzymała E. K. (kandydatka nr 1), 85 głosów A. G. (2) (kandydat nr 2) i 52 głosy A. K. (kandydatka nr 4).

W obwodowej komisji wyborczej nr 12 oddano 913 głosów ważnych, w tym 314 głosów na listę nr 18 KWW Wspólnota Gminy R.. Z listy nr 18, 78 głosów otrzymała E. K. (kandydatka nr 1), 19 głosów A. G. (2) (kandydat nr 2) i 79 głosów A. K. (kandydatka nr 4).

Łącznie w wyborach Rady Gminy R. w okręgu wyborczym nr 2 oddano (...) głosów ważnych, w tym (...) głosów na listę nr 18 KWW Wspólnota Gminy R..

W podziale mandatów radnych Rady Gminy R. wzięły udział 4 komitety wyborcze: lista nr 2 (...), lista nr 4 KKW (...), lista nr 10 KW (...) i lista nr 18 KWW Wspólnota Gminy R.. W okręgu wyborczym nr (...), 3 mandaty przypadły kandydatom zgłoszonym przez KWW Wspólnota Gminy R.. Mandat uzyskała E. K. (poz. nr 1 na liście), na którą oddano 393 głosy, A. K. (poz. nr 4), na którą oddano 379 głosów oraz A. G. (2) (poz. nr 3), na którego oddano 177 głosów. Dla listy nr 4 KKW (...) przypadł 1 mandat, natomiast dla listy nr 10 KW (...) – 4 mandaty.

Na wójta Gminy R. został wybrany A. Z., który uzyskał (...) głosy spośród 10 128 oddanych głosów ważnych. Drugi kandydat D. W. uzyskał (...) głosy.

Sąd Okręgowy uznał, że protest nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd ten wprawdzie ustalił, że w okręgu wyborczym nr 2, na kartach do głosowania nie umieszczono imienia i nazwiska kandydata D. P., pomimo faktu, że kandydat ten został zarejestrowany zgodnie z przepisami k.w., co stanowi naruszenie przepisów k.w. dotyczących głosowania, tj. art. 438 § 1 k.w., jednakże samo naruszenie przepisów k.w. dotyczących głosowania nie stanowi wystarczającej podstawy do stwierdzenia nieważności wyboru radnych, ponieważ podstawą orzeczenia o nieważności wyborów jest sytuacja, w której okoliczności stanowiące podstawę protestu miały wpływ na wyniki wyborów.

Sąd Okręgowy uznał, że materiały zgromadzone w aktach sprawy, w szczególności protokoły wyników głosowania w obwodach nr (...) w okręgu wyborczym nr (...), nie dają podstaw do uznania, że brak imienia i nazwiska D. P. na karcie do głosowania miał wpływ na wynik wyborów do rady Gminy R.. Spośród 8 kandydatów z listy nr 18 KWW Wspólnota Gminy R. figurujących na kartach do głosowania mandaty zdobyły 3 osoby: E. K. (poz. nr 1 na liście), na którą oddano 393 głosy, A. K. (poz. nr 4), na którą oddano 379 głosów oraz A. G. (2) (poz. nr 3), na którego oddano 177 głosów. Kolejna kandydatka z liczbą 144 głosów nie otrzymała mandatu. Zdaniem Sądu Okręgowego wnioskodawczyni nie wykazała, że gdyby dochowano wymogów z art. 438 § 1 k.w. i na karcie do głosowania w ramach listy nr 18 pod pozycją 9 umieszczono imię i nazwisko D. P., to otrzymałby on liczbę głosów konieczną do uzyskania mandatu. A ponadto nie wykazała, że uwzględnienie D. P. na kartach do głosowania doprowadziłoby do uzyskania przez KWW Wspólnota Gminy R. o tyle większej liczby głosów, że spowodowałoby to inny podział mandatów pomiędzy 4 zwycięskie komitety wyborcze, tj. (...) (lista nr 2), KKW (...) (lista nr 4), KW (...) (lista nr 10) i KWW Wspólnota Gminy R. (lista nr 18). Wnioskodawczyni nie udowodniła zatem, aby naruszenie art. 438 § 1 k.w. w wyborach radnych Rady Gminy R., które odbyły się 21 października 2018 r. wywarło wpływ na wynik wyborów.

Sąd Okręgowy oddalił wniosek H. K. o zażądanie kart do głosowania do Rady Gminy R. z okręgu wyborczego nr 2, ponieważ nie sprecyzowano okoliczności, na jakie miałyby zostać przeprowadzony dowód z kart do głosowania i jako taki był zbędny – pomimo formułowania lakonicznych stwierdzeń, że powzięła wiadomość o znacznych rozbieżnościach w ilości kart wyborczych wydanych i pozostałych po wyborach, nie kwestionowała sposobu obliczenia wyników wyborów.

W ocenie Sądu Okręgowego, również bezpodstawny jest zarzut, że przez nieumieszczenie na kartach do głosowania kandydata na radnego z listy nr 18 D. P. wyborcy z okręgu nr 2 zostali wprowadzeni w błąd w zakresie spełnienia przez KWW Wspólnota Gminy R. wymogów co do zgłoszenia przez ten Komitet kandydata na wójta. Sąd ten podniósł, że Komitet ten spełnił wymogi z art. 478 k.w. dzięki czemu zarejestrował kandydata na wójta Gminy R. w osobie D. W. i spełniałby je nadal, nawet gdyby KWW Wspólnota Gminy R. w okręgu wyborczym nr 2 zarejestrował jedynie 8 kandydatów na radnych. Dlatego w ocenie Sądu Okręgowego zarzut, jakoby wyborcy zostali wprowadzeni w błąd co do spełnienia przez KWW Wspólnota Gminy R. wymogów z art. 478 § k.w. jest nieuzasadniony.

Sąd Okręgowy uznał ponadto, że teza, jakoby pominięcie nazwiska D. P. na kartach do głosowania do Rady Gminy R. miało doprowadzić do utraty przez wyborców zaufania do D. W., który w materiałach wyborczych wskazywał, że D. P. jest kandydatem na radnego KWW Wspólnota Gminy R. nie została udowodniona. Dowodu na powyższą okoliczność nie stanowią oświadczenia P. O., Z. M., A. P., M. P., A. G. (3) i A. C., które Sąd Okręgowy ocenił jako niewiarygodne. Podniósł dalej, biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, że trudno jest uznać, iż brak na karcie do głosowania nazwiska jednego z kandydatów na radnego ma wpływ na oddanie głosu na wójta. Sąd Okręgowy podkreślił, że ustalenie takiego związku przyczynowego wymagałoby analizy motywów wyborców składających oświadczenia, zaś z treści tych oświadczeń takie szczegółowe motywy nie wynikają.

Sąd Okręgowy wskazał jednakże, że nawet gdyby uznać, iż osoby, które złożyły oświadczenia dołączone do protestu zagłosowałyby na D. W. gdyby na kartach do głosowania w wyborach do Rady Gminy R. na liście nr 18 figurowało nazwisko D. P., to nie zmieniłoby to wyników wyborów, skoro przewaga A. Z., który wygrał wybory na wójta nad D. W. wynosiła 120 głosów.

Sąd Okręgowy oddalił wniosek H. K. o zażądanie kart do głosowania na wójta oraz protokołów ze wszystkich 13 obwodów wyborczych. Wskazał, że pełnomocnik wyborczy nie sprecyzował okoliczności, na jakie miałyby zostać przeprowadzony dowód z ww. dokumentów. W uzasadnieniu protestu wnioskodawczyni zawarła jedynie lakoniczne stwierdzenie, że powzięła wiadomość o znacznych rozbieżnościach w ilości kart wyborczych wydanych i pozostałych po wyborach. Wnioskodawczyni nie sformułowała żadnych zarzutów dotyczących ewentualnych nieprawidłowości w liczeniu głosów, a co za tym idzie nie uzasadniła w wystarczającym stopniu wniosku o ponowne przeliczenie głosów. W tym stanie rzeczy, w przekonaniu Sądu Okręgowego, dopuszczanie dowodu z kart do głosowania było zbędne.

W ocenie Sądu Okręgowego wnioskodawczyni nie wykazała również, aby doszło do przestępstwa określonego w art. 249 pkt 2 k.k. Podniósł, że ogólne powołanie się na akta postępowań karnych prowadzonych przez Komisariat Policji w R. nie spełnia wymogów określonych w art. 392 § 2 k.w., a poza tym wnioskodawczyni nie wyjaśniła kiedy i na jaką skalę miało miejsce niszczenie materiałów wyborczych KWW Wspólnota Gminy R. ani w jaki sposób działania te mogły wpłynąć na swobodne wykonywanie prawa do kandydowania na stanowisko wójta Gminy R. przez D. W..

Postanowienie Sądu Okręgowego zostało zaskarżone przez wnioskodawcę, która zarzuciła temu orzeczeniu naruszenie art. 438 k.w. w zw. z art. 11 k.w. oraz art. 227 k.p.c., art. 232 k.p.c. i art. 233 k.p.c. i wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie wniosku, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zawiera usprawiedliwionych podstaw.

Sąd Okręgowy dokonał co do zasady poprawnej subsumpcji (podlegającej wprawdzie uzupełnieniu, jednakże ostatecznie niezminiającej kierunku zaskarżonego rozstrzygnięcia w świetle przesłanek stwierdzenia nieważności wyborów określonych w art. 82 § 1 i § 2 k.w.) prawidłowo ustalonego stanu faktycznego sprawy, nieobarczonego naruszeniem przepisów prawa procesowego, odpowiadającego istotnym okolicznościom sprawy relewantnym dla oceny zasadności wyartykułowanych przez wnioskodawcę zarzutów przeciwko ważności wyborów.

Wyeksponować należy, że ustawodawca przewidział daleko posunięty rygoryzm w zakresie formułowania podstaw protestu (zarzutów), wyznaczających granice rozpoznania jego rozpoznania (art. 392 § 2 k.w. w zw. z art. 82 § 1 k.w.), a tym samym również istotny zakres przeprowadzonego postępowania dowodowego. Słusznie zatem Sąd pierwszej instancji oddalił wnioski dowodowe wnioskodawcy dotyczące dopuszczenia dowodu z kart do głosowania do rady oraz na wójta i protokołów ze wszystkich 13 obwodów wyborczych, ponieważ nie zostały skutecznie sformułowane zarzuty, dla których przeprowadzenie tych dowodów miałyby istotne znaczenie.

Zupełnie niezrozumiałą jest podnoszony przez skarżącą argument, że dokonana przez Sąd pierwszej instancji ocena okoliczności nieumieszczenia D. P. była w rzeczywistości niemożliwa do przeprowadzenia, ponieważ jako taka jest oparta o nieistniejącą okoliczność prawidłowego sporządzenia kart do głosowania, a o spełnieniu przesłanki wpływu na wynik wyborów świadczy sam fakt pominięcia jednego z kandydatów na karcie do głosowania, co skarżąca wiąże z pozbawieniem biernego prawa wyborczego. Wskazane wyżej uchybienie było okolicznością niesporną, jednakże niezależnie od wagi dostrzeżonej wadliwości każdorazowo będzie ona stanowiła skuteczną podstawę zarzutów przeciwko ważności wyborów tylko wtedy, gdy uchybienie to miało wpływ na ich wynik, co wbrew wspomnianym zarzutom podnoszonym przez skarżącą wymaga dokonania analizy w pewnych hipotetycznych warunkach.

Wskazówkę, w jaki sposób takiej oceny dokonać w przypadku nieumieszczenia wszystkich kandydatów na kartach do głosowania, sformułował Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z 25 października 2011 r. (sygn. akt III SW 30/11, OSNAPiUS 2012 nr 11-12, poz. 153, str. 498), z którego można odpowiednio wywnioskować, że relewantną dla tej oceny na gruncie niniejszej sprawy będzie wykazanie, czy zwiększenie liczby głosów oddanych na osobę pominiętą o głosy nieważne, prowadziłyby do uczestniczenia tej osoby w podziale mandatów, również na skutek zmiany liczby mandatów przypadającej na daną listę. W niniejszej sprawie z taką sytuacją nie mamy do czynienia. Nawet gdyby

wziąć pod uwagę wszystkie głosy nieważne z poszczególnych obwodów 8, 9, 10, 11 i 12, tj. odpowiednio 10, 12, 32, 17 i 24, z okręgu wyborczego nr 2, tj. łącznie 95 głosów, i przyjąć, że zostałyby one oddane na kandydata pominiętego, w sprawie nie wykazano, że takie zwiększenie liczby głosów oddanych na D. P., a tym samym na listę, w ramach której kandydował, wpłynęłoby na wynik wyborów w sposób wskazany wyżej.

Już z tych zatem przyczyn nie można uznać, aby nieumieszczenie D. P. na karcie do głosowania, mogło stanowić skuteczną podstawę podważającą ważność przedmiotowych wyborów. Zarzuty formułowane przez skarżącą stanowią w istocie polemikę z ustaleniami Sądu Okręgowego i już jako takie pozostają bezskuteczne. Rzeczą skarżącej nie jest bowiem jedynie przedstawienie własnej wersji istotnych okoliczności sprawy i ich oceny, ale wykazanie, że ustalenia te w pierwszej kolejności zostały dokonane przez sąd w sposób sprzeczny z zasadami logiki, doświadczenia życiowego, czy adekwatnego wiązania faktów w ciągu przyczynowo–skutkowym, wewnątrznie sprzecznym, czemu skarżąca nie tylko ostatecznie nie sprostала, ale co istotne, zaniechała dokonania takiej próby, na płaszczyźnie wskazanej wyżej, ograniczając się do hasłowego uzasadnienia podniesionych zarzutów.

Powyższe pozostaje aktualne również co do zarzutów formułowanych odnośnie wyborów wójta Gminy R.. Sąd pierwszej instancji prawidłowo zwrócił uwagę na brak korelacji między nieumieszczeniem danej osoby na liście do Rady Gminy, a oddaniem głosu na konkretnego kandydata na wójta. Taki rzeczywisty i istotny, bo wpływający na wynik wyborów, związek nie został wykazany przez skarżącą, a przedstawiane przez nią hipotetyczne relacje między tymi zdarzeniami, pozostają jedynie w sferze jej twierdzeń, których w żaden sposób nie wyjaśniają (i nie prowadzą do odmiennej oceny istnienia wpływu tych jednostkowych przypadków, na wynik wyborów, wobec różnicy w liczbie oddanych głosów na poszczególnych kandydatów), słusznie podane w wątpliwość przez Sąd pierwszej instancji, oświadczenia osób, które wskazały, że brak kandydata D. P. na kartach do głosowania w wyborach do Rady Gminy R. spowodował, że nie oddały głosu na kandydata na wójta Gminy R. D. W.. Również w zażaleniu skarżąca takich relacji nie wyjaśniła, a powoływanie się jedynie na oświadczenia wspomnianych osób (do czego się ograniczyła) jest niewystarczające dla ich wykazania.

Zamierzonych przez skarżącą skutków nie mogły również odnieść zarzuty podniesione co do prawidłowości dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny podstawy protestu opartej o przepis art. 82 § 1 pkt 1 k.w. w zw. z art. 249 pkt 2 k.k., już z tego zasadniczego względu, że popełnienie określonego w nich przestępstwa nie zostało udowodnione. Abstrahując od lakoniczności i ogólności tego zarzutu, a ponadto poprawności tak sformułowanego wniosku dowodowego o „zażądanie akt prowadzonych postępowań karnych” na okoliczność zakłócania przebiegu wyborów poprzez niszczenie materiałów wyborczych (jak się zdaje, co wynika z treści uzasadnienia protestu, taki był zamiar wnioskodawcy, przy powoływaniu wzmiankowanych akt), prowadzić mógł on ewentualnie tylko do wykazania okoliczności zgłoszenia popełnienia opisanego tam przestępstwa, a przeprowadzenie dowodów prowadzonych w ramach tych postępowań, naruszałoby zasadę bezpośredniości (której wymóg w niniejszym postępowaniu w sposób zasadniczo nieuprawniony skarżąca kwestionuje – vide: art. 329 § 2 k.w., art. 235 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 17 listopada 2015 r., sygn. akt III SW 111/15, Legalis nr 1358954)). Ewentualny dowód mogłoby stanowić orzeczenie sądu stwierdzające popełnienie przestępstwa, jednakże taki nie został przez skarżącą zaoferowany (z tych też względów również zarzut nierozpoznania istoty sprawy jest oczywiście nieuzasadniony).

W konsekwencji powyższych uwag prowadzących do uznania, że podniesione w proteście zarzuty przeciwko wyborom do Rady Gminy R. i wójta Gminy R. były ostatecznie bezzasadne (pomimo częściowej zasadności odnośnie wadliwego sporządzenia kart do głosowania), Sąd pierwszej instancji prawidłowo protest ten oddalił.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.